

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXXI. (25)

No. (štev.) 12

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

23. marca 1972

Ključ bodočnosti

Dvoje vtisov, ki na prvi pogled nista imela nobene skupne točke, sta vendar sprožila ponovno misel na našo bodočnost z vidika trenutnega položaja.

Rojak iz Slovenije je razlagal različne odtenke delovanja posebne stroke. Pri tem je omenil: „Doma visi vse le na denarju.“ Torej, kar ni rentabilno, to nima smisla, da obstaja.

Druga vest, popolnoma drugačna, je presenetila javnost pred časom in dobila odziv tudi v našem listu. V Novem mestu je umrl gledališki igralec Janez Cesar. Novomeškemu muzeju je zapustil bogat dar: osem tisoč knjig. In še posebna zanimivost. Ta samouk je od leta 1920 dalje kupil in shranil domala vsako slovensko knjigo.

Dva vidika stvarnosti: večina, ki hlepi le za materialnimi dobrinami, le za užitkom, le za „cvenkom“ in tiste male izjeme, ki, kot pokojni igralec Cesar, in kot še marsikateri drugi, ki je tudi s tako ljubeznijo hranil slovenske knjige, blijejo svoj osebni tihi boj narodne prosvete.

Dejanski položaj doma in primer te lepe izjeme naj nam bo ponovno motiv, da se ob njem zamislimo v bodočnost našega naroda in zlasti demokratične emigrantske skupnosti. Koliko je med nami „Cesarjev“? Pred leti, ko smo trumoma prihajali v novo deželo, ko je bila trda borba za vsakdanji kruh, ko ni bilo ne raznih udobnosti, ne preveč dobrot, da, tudi ne televizije, takrat, v tistih težkih časih bi lahko rekli, da so bili „Cesarji“ večina. Skoro vsa skupnost, skoro vsaka družina je imela svojo majhno knjižnico in v njej naše slovenske knjige. Zlasti so ljubše rojaki zasledovali vsako knjigo, ki je izšla v naši sredi, pri naših emigrantskih založbah.

Do teh knjig so imeli ljudje tudi posebno spoštovanje. Spoštovanje do avtorja, ki je žrtvoval svoj prosti čas, ki je poleg vsakdanjega dela za ubogi kruhek našel toliko časa, da se je posvetil z dušo in telesom slovenski besedi in ustvarjal kulturo za tedanjost in za bodočnost. Tedaj so se ljudje odzvali temu kulturnemu garanju in veseli doprinesli svoj „kulturni davek“.

In danes? Lahko bi rekli, da se je nekaj spremenilo. Mnogo spremenilo. Še so pisci in kulturniki, ki si jemljejo čas, da poleg profesionalnih dolžnosti in osebnih skrbi ustvarjajo za skupnost in narod. A kje so tisti zvesti rojaki, ki so s takim zanimanjem sledili vsaki knjižni izdaji naših založb? Mar jih je res val sveta potegnil za seboj in le gledajo, kako se bodo izmaknili tudi „kulturnemu davku“?

Morda bo kdo rekel, da položaj ni tako obupen. Res, obupen ni, a je kljub temu porazen. Zaradi naraščajočega števila takih „uskokov“ in zaradi pojave samega. Če človek izgubi zanimanje za duhovne dobrine (in prav knjige jih najlepše posredujejo), potem kmalu izgubi tudi smisel za skupnost in za narod.

So v naših družinah knjižnice. A malo jih je, vedno manj se v njih pojavljajo slovenske knjige. In v naših krajevnih domovih, koliko od njih ima društveno knjižnico? Kako skušamo našo mladino navajati na branje, branje slovenske besede. Ji znamo posredovati ljubezen do slovenske knjige, zlasti do naše emigrantske, rojene v tako nenavadnih in nenaravnih okoliščinah?

Knjižne izdaje naše skupnosti zadnja leta hira. To je pojav, pred katerim nam ni treba zapirati oči. Nasprotno. Čim bolj jih odpremo, tem lažje bomo našli izhod iz te zagate. A izhod se pričena pri „Cesarju“, pri tisti ljubezni rojakov prvih let v novi zemlji. Če bo tista ljubezen ponovno zaplamtela med nami kot nekoč, tedaj se bodočnosti ne bo treba bati, v rokah bomo imeli ključ, ki nam jo odpira veselo in plodovito. Če bo ljubezen do knjige počasi umirala, bo zaman vsak napor zidanja in olepšavanja. Zgodovina nas bo kmalu pozabila.

POGREB IVANA AVSENEKA

V našem listu, z dne 9. marca smo poročali, da je umrl v Clevelandu Ivan Avsenek. Skušali smo prikazati njegovo življenjsko pot, njegovo izredno osebnost in bogato življenjsko delo. Ves naš prikaz ni bil popoln, in pokojni zasluži, da storimo v bodoče vse, da bo podoba njegovega življenja in dela izpopolnjena, ter ohranjena Slovencem v ponos in zahvalo za izredno delo, ki ga je opravil v svojem življenju za slovenski narod.

Ivan Avsenek je moral v prvi polovici decembra v bolnišnico. Bil je operiran in je vse dobro poteklo. Iz bolnišnice je šel za teden dni v okrevališče za ostarele. Tam se mu je zdravje tako boljšalo, da je sprejemal obiske in se razgovarjal. Še nekaj dni pred smrtjo je v navzočnosti g. Melaherja, prof. Severja in hčerke Majde sedeč na vozičku razlagal svoje poglede na sedanost in bodočnost.

V sredo, 23. januarja, je prišel kar dober na svoj dom. Obiskovali so ga znanci in prijatelji, posebno g. Jože Melaher. Avsenek je bil izredno dobre volje in se je šalil, tako da so bile še hčerke presenečene, ker že dolgo ni bil tako dobre volje. Hodil je, ocenjeval mednarodni položaj, kot ga je znal le on, in delal načrte, kaj bo še pisal. Z Melaherjem se je priščno poslovil. Ponoč ga je zadela kap.

V četrtek, 2. februarja, so ga v Zakrajskovem pogrebem zavodu položili na mrtvaški oder, kamor so ga prišli kropiti številni prijatelji in znanci, pa tudi taki, ki so ga osebno manj poznali, po spoštovanju njegovo delo. Zastopniki slovenskih društev in organizacij so prišli iz Kanade, New Yorka in iz Chicaga. Ob mrtvaškem odru so bili postavljeni poleg vencev otrok, sorodnikov in osebnih prijateljev tudi venec „Ameriške Domovine“, kjer je sodeloval v uredništvu 15 let; potem je bil venec Slovenske krščanske demokracije-SLS, s katerih vrstah je deloval in odločilno vplival nad pol stoletja, zraven je bil venec Lige slovenskih katoliških Amerikancev in venec zadrage „Nadom“ v New Yorku, pri kateri je bil v izvršnem odboru.

Ob krsti so pokojnemu Ivanu Avsenku zapeli žalostinke „Slovenski fantje“, preko radio-oddaje pa mu je zapel pevski zbor „Korotan“.

Pogreb je bil v soboto, 4. marca, iz Zakrajskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida, kjer so pogrebno sv. mašo sodarovali: dr. Franc Blatnik, dr. Pavel Krajnik, dr. Jerko Gržinič in rev. Julij Slapšak. Sv. maše se je udeležil tudi rev. Anton Sršen. Dr. Blatnik je v kratkem nagovoru orisal njegovo življenje in ga predstavil kot vzor vernega moža.

Ivan Avsenek je bil pokopan na pokopališču Kalvarija, kjer je ob grobu opravil pogrebne molitve rev. dr. Franc Blatnik. Nato se je prvi od pokojnika poslovil v imenu slovenske skupnosti

pisatelj Karel Mauser:

„Čezdalje bolj pogosto se srečavamo na božjih njivah. Življenje se zavoljo tega ne ustavlja, le posameznike, ki so v njem opravili svoje delo in svoje naloge, vračamo v večni mir. Tudi Ivana Avseneka, ki ga je Bog obdaril z mnogimi talenti in z mnogimi leti. Mnogo zgodovine leži v tej krsti, mnogo znanja pa tudi mnogo načrtov, ki so bili v primeri z našimi mnogo manj sanjski. Rajni je bil človek velike treznosti in mirnega preudarka in kar je gradil in kar je hotel graditi, je vselej postavljaval na temelje, ki so bili res trdni. Bil je optimist, toda njegov zdrav optimizem je vedno izhajal iz tistih postavk, ki smo jih imeli, nikoli iz sanj. Na zunaj in na prvi pogled je bil sam svoj, vase zaklenjen, v srcu pa zelo odprt in zelo čuječ. Elementarna gorenjska narava, ki čustev ni rad odkrival.

Nov grob imamo, toda ob vsakem

grobju imamo novo vstajenje, novo poveljanje tega, kar nosimo v sebi. Čas zlomi vsako telo, tudi najmočnejše, toda duh, ki se dvigne iz strte telesne lupine, svetj močnejše in jasnejše. Zakaj bi torej ob grobeh stali le z žalostjo, zakaj ne bi zdaj ob tem grobu zahvalili Boga, da je v to bomo telo nekoč vdahnil svojega duha, zahvalili Boga, da mu je dal toliko talentov, toliko volje in toliko načrtov? Ni jih zakopal, uporabljal jih je za skupno dobro in na svoj način smo od njegovega notranjega bogastva bogateli tudi mi. Mar ni prav, da na temle prostoru ne polagamo v božje naročje samo svoje žalosti in svojih solza, temveč tudi veselje in zahvalo, da je dal tej duši, čeprav v skromni telesni lupini, silo, da nam je mogla približati nekaj tistega znanja in vednosti, ki je v Bogu v vsej popolnosti?

Res je, stojimo pred novim grobom, pred novim slovenskim grobom, toda če so naše oči prav zagledane vanj, lahko vidimo tisto, kar vsako božjo njivo dela sveto — lahko vidimo Vstajenje. Kakor smo bili v življenju deležni notranjega bogastva Ivana Avseneka, tako smo zdaj lahko deležni Vstajenja te velike duše. In to je, kar nas more združevati na tem prostoru, to je tisto, kar moramo s tega prostora nesti s seboj: smrt ni samo bridkost, je tudi neizmerno veselje duše, ki more svobodna vse razumeti, vse objeti, ki ostane v skupnosti kakor luč, ki iz večnosti za čas sveta. Zahvalimo Boga tudi za to luč!

Za g. Mauserjem je govoril

urednik Ameriške Domovine
g. Vinko Lipovec:

„V srcu Gorenjske rojen si vzljubil slovenski planinski svet. Tvoj pogled je bil usmerjen v vrhove, kviku, pa si kot izkušen gornik vedno gledal, da so bile Tvoje noge na trdnih tleh. Veličastnost in trdota gora sta sokrojila Tvoj značaj. Bil je kremenit v načelih razumevajoč in poln sočutja do soljudi.

Študiral si na cesarskem Dunaju, prepotoval Rusijo pod carji, doživel boljševiško revolucijo, slišal Leninovo navduševanje, srečal Stalina. Spoznal si svet v vsej njegovi obsežnosti in globini, ko si starim skušnjam Evrope dodal nove v tej deželi. Širok in globok je bil Tvoj razgled; svojega duhovnega bogastva nisi skrival, ne z njim varčeval. Delil, razdal si ga vsak dan, ko si pisal članke in druge sestavke za Ameriško Domovino.

Tvoj razum, Tvoje srce, dragi sodelavec in prijatelj, je v njih! Trdno in urorno vztrajno si se boril, si branil slovensko narodno korist, kot si jo doumel in razumel, opozarjal in svaril kjer si videl nevarnost. Kristov nauk ljubezni je bil v vsem, kar si delal, četudi nekateri tega včasih niso dojeli.

Sodim, da lahko rečeš s starim Rimcem Horacem:

„Exegi monumentum aere perennius — Postavil sem spomenik trajnejši od bronu.“

Zbogom, dragi prijatelj. Počivaj mirno v ameriški zemlji.“

Poslednji se je od pok. Avseneka poslovil Jože Melaher v imenu Narodnega odbora za Slovenijo in v imenu glavnega odbora Slov. krščanske demokracije. Jože Melaher je bil tudi zadnji, ki je na tem svetu s pok. Avsenekom govoril in se od njega poslovil

g. Jože Melaher:

„Grob je zadnji domek za zemsko božjo stvaritev človeka. V njem se dokončno zapira zemsko življenje in po njem se odpirajo vrata v večno življenje. Tu je kraj, kjer mrtvo truplo ne more ničesar več spreminjati, nič več popravljati. Grob je tudi kraj, kjer se ljudska sodba razblini v nič vpricho božje pravičnosti, ki je nad vsemi človeškimi in svetnimi slabostmi. Vse, kar bi tukaj hotel povedati o življenjskih zaslugah rajnega Ivana Avseneka, o

Bolivia contra el comunismo

El gobierno de Bolivia declaró recientemente una guerra sin cuartel contra el comunismo, corriente ideológica que está fuera de ley en Bolivia. El coronel Mario Adett Zamora, ministro del Interior también acusó a Cuba, Chile y a la Unión Soviética de fomentar la insurgencia guerrillera en el país. Recordó además a los extremistas que sigue vigente la pena de muerte, que se aplicará sin contemplaciones.

Con esta consigna los organismos de seguridad continúan la búsqueda de nueve guerrilleros del Ejército de Liberación Nacional, fundado por Ernesto Che Guevara a fines de 1966 como sostén de su fracasada campaña en este país.

Al mismo tiempo comenzó a operar el Comité Nacional de Seguridad creado para combatir la extrema izquierda en Bolivia.

Adett Zamora declaró que el gobierno considera que las actividades guerrilleras en Bolivia "constituyen una peligrosa amenaza para la tranquilidad de los hogares y la estabilidad de las instituciones nacionales."

Ob 80-letnici kardinala Slipyja

Vpis na slovensko-ukrajinsko univerzo

Te dni je praznoval svojo 80. letnico ukrajinski metropolit, vrhovni arhiepiskop in kardinal katoliške Cerkve Josif Slipyj, ustanovitelj Ukrajinske katoliške univerze imena sv. Klementa v Rimu. Za nas Slovence ima ta univerza ta pomen, da deluje tu v Buenos Airesu filialka njene filozofsko-humanistične fakultete, na kateri obstaja tudi posebni slovenski oddelek. Pa tudi sicer je kardinal Slipyj vedno naklonjen Slovencem, katere pozna dobro že iz časa svojih bogoslovnih študij na innsbruški univerzi. Ob zadnjem obisku v Buenos Airesu l. 1968 se je lepo spominjal svojih slovenskih sošolcev, predvsem pa se je poklonil delu prof. Grivca, s katerim ga je vezelo še posebej velehradsko ciril-metodijsko gibanje. Kardinal Slipyj je pred vojno veljal posebej kot velik znanstvenik. Njegova znanstvena delavnost je bila ogromna, o čemer priča pravkar izišlo izvestje univerze sv. Klementa, v katerem je našeta njegova velika bibliografija.

Ko pa je umrl sveti in herojski galicijski metropolit šeptickiju, je postal Slipyj njegov naslednik prav za najtežje trenutke druge svetovne vojne. Sovjetski okupatorji so zasedli Ukrajino in uničili uniatsko Cerkev. Vse škofo so pregnali in fizično onemogočili, kardinala samega pa so imeli 18 let zaprtega v svojih taboriščih na prisilnem delu ter je okusil celo najhujši tabor na Solovejskih otokih v Severnem morju. Ostal je med svojim preganjanjem narodom. Šele papež Janez

Ena zadnjih fotografij pokojnega Ivana Avseneka. V skupini od leve na desno: gen. Ivan Prezelj, msgr. Ignacij Kunstelj, Ivan Avsenek in Jože Melaher. Na Slovenski pristavi v Clevelandu julija 1970.

njegovem izrednem vplivu na svojo okolico in na važne odločitve za celi slovenski narod, njegov državniški vpliv in mednarodnih odnosih slovenske in jugoslovanske gospodarsko-politične dejavnosti — njegova dejanja in ravnanja, izpričujejo, da je v življenju delal z zavestjo globokega verskega prepričanja, da je za svoja dejanja in ravnanja odgovoren Bogu in samo Bogu. S tem ciljem pred seboj nikoli v življenju ni delal ovinkov. Njegove izredne umske in praktične sposobnosti so bile povsod navzoče, a nikdar ni z njimi silil in oспredje, nikomur niso

(Nad. na 2. str.)

XXIII. ga je rešil pregnanstva in le na njegovo izrecno željo in zapoved je Slipyj pristal na pot v Rim, kamor je prispel tik pred otvoritvijo Vatikanskega koncila. Takoj ga je papež imenoval za kardinala rimske Cerkve.

In tu je kardinal Slipyj najprej nadaljeval svoje delo organizatorja ukrajinskega znanstvenega dela ter ustanovil svojo katoliško ukrajinska univerzo, ki je razširila svoje delo tudi na Argentini. V zadnjem času pa je njegovo ime zaslovelo zopet po vsem svetu, ko je na zadnji vatikanski škofovski konferenci povzdignil svoj glas proti najnovejšemu toku cerkvene politike, ki molči o hekatombah žrtev, ki so jih trpeli in jih trpe uniati v Sovjetiji in z njim vsa „molčeča Cerkev“. Slovenci smo mu hvaležni za ta krik tudi iz naše bolečine. Hvaležni pa smo mu tudi za naše sodelovanje na filozofski fakulteti ukrajinske katoliške univerze v Buenos Airesu, ki je tudi slovenska in kot taka predstavlja najvišji slovenski znanstveni zavod v emigraciji, naše vseučilišče, ki je zdaj — po prenehanju bogoslovne fakultete v Adrogu — edina slovenska univerzitetna postojanka v emigracijskem svetu.

Slovenski oddelek na univerzi

Ko se zdaj spominjamo osemdesetletnice kardinala Slipyja, ustanovitelja te fakultete, je najlepša priložnost, da pozovemo sedaj Slovence na vpis v ta zavod. Sprejemajo se na univerzo kandidati, ki so končali kakršno koli srednjo šolo, tudi učiteljske. Predložiti je treba samo potrdila o maturi, ki jih ni treba predstavljati in ne posebej uveljavljati. Slušatelji poslušajo skupna predavanja v kasteljansčini, ki so obvezna tudi za Ukrajince, potem pa posebej slovenske narodne vede v slovensčini, iz katerih se polagaio tudi izpiti v slovensčini. Enak ukrajinski oddelek imajo tudi Ukrajinci. V skupnih predmetih se obravnava zgodovina, kulturno politični položaj Vzhodne Evrope, etnografija, umetnost, razmerje Cerkve, filozofia i.d., v slovenskem oddelku pa slovenska zgodovina, literarna zgodovina in jezik, filozofija s posebnim pogledom na slovensko filozofsko misel, staro-lovensčina. Predavatelji so prof. dr. Vinko Brumen, dr. Tine Debeljak in dr. Franc Gnidovec. Splošna predavanja so v nedeljo dopoldne v prostorih ukrajinske škofije na Ramon Falconu 3955, slovenska pa v petek zvečer v Slovenski hiši na Ramón Falconu 4158. Več starejši in mlajši abiturienti so vabljeni, da se udeležijo predavanja te univerze, ki izdaja diplome v Rimu z isto veljavo, ki jo imajo rimske katoliške napeške univerze.

Vpis na univerzo je še v mesecu aprilu, in je prijave lahko podati kar v dušnonastirski pisarni v Slov. hiši.

Otvoritev novega študijskega leta leta bo v nedeljo, 9. aprila, ob 13 v prostorih Ukrajinske hiše na R. Falconu 3950 s predavanjem v čast 80-letnice kardinala Slipyja: Kardinal Slipyj kot organizator znanosti.

Na slovesnost so vabljeni vsi Slovenci, ki se na ta način lahko poklonijo velikemu slovenskemu kardinalu ob njegovem življenjskem jubileju.

SISTEM KOLEKTIVNE VARNOSTI ZA AZIJO

BREŽNJEV GA PREDLAGA KITAJSKI

Šef sovjetske komunistične partije in ZSSR Leonid Brežnjev je izkoristil svojo prisotnost na sovjetskem Kongresu delavskih sindikatov, ki je bil te dni v Moskvi, da je imel zunanjepolitični govor, ki so ga prenašale vse sovjetske radijske in televizijske postaje.

Brežnjev je govor posvetil bližajočemu se Nixonovemu obisku v Moskvi, kamor bo ta prišel 22. maja t. l.; in Nixonovemu obisku v Pekingu, kjer je bil ameriški predsednik minulega februarja.

Brežnjev je med drugim izjavil: „Bližamo se sovjetsko-ameriškim razgovorom s praktičnega in realističnega stališča. Možno je in si tudi želimo, da bi med ZSSR in ZDA prišlo do izboljšanja odnosov. Vendar tega izboljšanja ne bomo storili na račun kakšne tretje države ali naroda in tudi ne v škodo njihovih zakonitih pravic.“ Brežnjev je tu ponavljal podobne Nixonove izjave, ki jih je severnoameriški predsednik dal pred svojim odhodom v Peking.

V svojem govoru je Brežnjev tudi nakazal, da dvomi v odkritosti ameriško-kitajske končne izjave, ki sta jo podpisala Nixon in Čuenlaj. Brežnjev

meni, da je Nixon s Kitajci sklenil tudi tajne sporazume, „ki jih obe državi skrivata pred svojimi državljani. Nemogoče je namreč“, je nadaljeval Brežnjev, „iti mimo gotovih izjav v Pekingu, ne da bi mislili, da gre za nekaj več kakor samo za običajne odnose med ZDA in Kitajsko“.

Brežnjev se je nato v svojem govoru obrnil na Kitajsko in jo povabil, naj z Mosko sklene „nenapadalni pakt, če ji gre res za mirno sožitje“. Brežnjev je omenil možnost ustanovitve „sistema kolektivne varnosti za Azijo“, v katerem naj bi veljalo načelo „ne-vmešavanja v notranje zadeve drugih držav“.

Svoj govor je Brežnjev končal s pozivom Zahodni Nemčiji, naj čim prej ratificira pogodbo o nenapadanju, ki jo je Brandt sklenil z Mosko, ker da je treba „Vzhodni Nemčiji že enkrat priznati kot suvereno in neodvisno državo“. ZSSR ne bo popustila v svoji politiki do Nemčije, je izvenela Brežnjeva grožnja proti zahodnonemškemu parlamentu v Bonnu, kjer se Brandt doslej ni posrežilo doseči ratifikacije njegovih pogodb z ZSSR in Poljsko.

Vrhunska konferenca v Parizu

DESET EVROPSKIH DRŽAV

Britanski predsednik Edward Heath in francoski predsednik Georges Pompidou sta minulo nedeljo končala razgovore o razširitvi zahodnoevropske gospodarske skupnosti, na katerih sta razpravljala o gospodarski, valutni in politični bodočnosti svobodne Evrope.

Evropska skupnost, v katero bodo vključene kot nove članice Anglija, Irsko, Danska in Norveška, sedaj obsega Francijo, Zahodni Nemčijo, Italijo, Belgijo, Nizozemsko in Luksemburg.

Dasi je bil britanski predsednik Heath in z njim vsa Anglija neprijetno presenečen, ko je bilo v Parizu objavljeno, da je Pompidou ukazal izvesti v Franciji plebiscit o tem, ali naj Anglijo sprejmejo v evropsko skupnost ali ne (opazovalci so prepričani, da bodo Francozi glasovali pozitivno), je razgovor med obema državnikoma potekel brez ovir, zlasti, ko je Pompidou (v 90 sekundah, pravijo poročila) prepričal Heatha, da se Angliji ni treba bati francoskega plebiscita.

Heath in Pompidou sta sklenila, da bodo o vseh večjih vprašanjih med njimi o problemu mednarodne valutne reforme razpravljali in odločali v podrobnostih na vrhunski konferenci desetih držav razširjene Evropske skupnosti, ki bo sklicana letošnjega oktobra v Parizu.

Omenjena državnika sta se tudi dogovorila naslednje:

1. Evropska komisija, izvršni organ Skupnega trga, mora biti „čim bolj učinkovita v službi ministrskega sveta skupnosti“.

2. Na pariški vrhunski konferenci prihodnjega oktobra bo treba razpravljati o pomenu in namenih evropskega parlamenta.

3. Najti je treba način, kako reformirati mednarodni valutni sistem.

4. Trgovske odnose med Evropsko skupnostjo in ZDA je treba kanalizirati skozi GATT (mednarodna pogodba o carinah in trgovini v Ženevi), ne da bi za to ustvarili kako novo organizacijo.

Nista se pa Heath in Pompidou mogla sporazumeti glede vloge političnega tajništva razširjene Evropske skupnosti, ki bo usmerjal zunanjo politiko držav članic v bodočnosti. Za Francijo je znano, da bi bila rada vodilna sila v Evropski skupnosti, toda ji to prvenstvo sedaj osporava Zahodni Nemčija, z vstopom Anglije v Evropsko skupnost pa bo dobila še enega tekmeča.

Heath in Pompidou sta izkoristila priliko sestanka tudi za razgovore o razmerah na Blžnjem vzhodu, o pomenu Nixonovega obiska v Pekingu, o napredku načrtov za podmorski prekop med Francijo in Anglijo ter o razmerah v Severni Irski, kjer se bje boj med Angleži in Irci.

duhu ob tem grobu daleč v Ameriki, a mi tukaj ob grobu z bridkostjo občutimo, da veliki sin slovenske zemlje nima prostora v domači zemlji za večni počitek.

Dr. Anton Korošec — dr. Miha Krek — Ivan Avsenek — veliki slovenski možje, vsak ob svojem času na svojem mestu! V imenu Narodnega odbora za Slovenijo in v imenu Glavnega odbora Slovenske krščanske demokracije se ob tem grobu klanjamo spominu naših velikih mož. Ivan Avsenek je zaprl knjigo dobe slovenskega osvobodjenja po prvi svetovni vojski.

Z Bogom, naš oče!“

Krsto so nosili g. L. Lorenč, Vinko Lipovec, arh. Simon Gregar, Tone Babnik, ože Melaher in Ivan Ovsenik.

ZALNA SEJA V CLEVELANDU

Dne 2. marca je bila v Baragovem domu žalna seja članov načelstva, zbornice zaupnikov ter odbornikov in članov krajevnega odbora SKD-SLS v Clevelandu, ob smrti g. Ivana Avseneka, dolgoletnega člana načelstva. Ob tej priložnosti je imel žalni govor predsednik krajevnega odbora SKD-SLS v Clevelandu, gospod

Janez Ovsenik

Iz njegovega globoko pietetnega govora objavljamo tele glavne misli:

Mednarodni teden

Jordanski kralj Hussein je objavil načrt o ustanovitvi federalne arabske države, ki naj bi nastala iz sedanjega Jordanije in dela Palestine z Jeruzalemom, ki ga ima sedaj zasedenega Izrael. Husseinov načrt je naletel na silovit odpor pri ostalih arabskih državah ter so nekateri arabski vodje obtožili Husaina, da se je prodal Izraelu. Izraelska predsednica Golda Meir je zanikala, da bi se bil Izrael dogovoril s Husseinom o načrtu ter je izjavila, da Izrael v celoti odklanja Husseinove predloge. Izrael namreč nima namena Jeruzalema in okolice več vrniti Arabcem.

Glavni tajnik SATO (jugovzhodno azijske obrambne organizacije) Vargas je izjavil, da Nixonov obisk v Pekingu ne bo imel za posledico zmanjšanje komunističnega pritiska v Indokini ali kjer koli na azijskem kontinentu.

Na kongresu italijanske KP, ki je največja komunistična stranka v svobodnem svetu, je bil za novega glavnega tajnika „izvoljen“ 48 letni komunist Enrico Berlinguer. Na kongresu so komunistični govorniki napadali Skupni evropski trg, ZDA in druge nekomunistične države. Vodja „desnega krila“ italijanske KP, Amendola, se je povzpelo do trditve, da je „ameriška agresija v Indokini kriva gospodarske in družbene krize v ZDA, ta pa je kriva evropske družbene in gospodarske krize“. Dosedanji tajnik italijanske KP Longo, ki je star 72 let, je bil imenovan za „predsednika stranke“, ki je nova, namišljena funkcija in ima izključno nominalno veljavo.

Med žilsko krščansko-demokratsko opozicijo in marksistično Allendejevo ljudsko fronto so se sporazumeli, da bodo eni in drugi za prihodnje volitve smeli organizirati vsak svojo koalicijsko stranko, ki bo postavila vsaka enega samega kandidata.

Kitajska je pretekli teden izvršila svoj 13. atomski poskus v ozračju. Dasi obstoja nevarnost okužitve zračnih plasti nad Azijo in nad ZDA, se v komunističnih partijah širom sveta ni nihče zganil in protestiral proti Pekingu. Ko so ZDA izvrševale podobne poskuse, so komunisti širom sveta zagnali silovito gonjo proti „ameriškim imperialistom“.

Odnosi med Taiwanom in ZSSR

Čangkajskova Kitajska je pripravljena obnoviti diplomatske odnose z Mosko, toda pričakuje, da bo Moskva tista, ki bo napravila zadevni korak.

To poročilo so pretekli teden razpečali v svet s Taiwanom ter je presenetilo ves svet. Zadevne izjave je dal taiwanski zunanji minister Čow, ki je dodal, da je Čangkajšek pripravljen začeti predhodne tajne sestanke s sovjetskimi predstavniki, podobne ameriško-kitajskim tajnim sestankom v Var-

Sorazmerno malo let je med smrtjo škofa Gregorija Rožmana — pastirja; dr. Mihe Kreka, politika, in sedaj smo ob krsti Ivana Avseneka, prvenstveno gospodarstvenika, obenem pa misleca, ki je v svojem delu znal bogatiti vse okrog sebe, strogega presojevalca vsakršnih dogodkov, ki je sicer iz svojega osebnega gledanja skušal presojati tokove življenja iz, bi rekel, čisto računskega, razumskega vidika, izogibajoč se vsakim utvaram gledati na dogajanja po željah, ki niso utemeljene v stvarnosti.

Zelo učinkovito je posegal v našo predvsem narodno življenje v domovini pred leti in tudi v našem zdomstvu, stalno živ in požrtvovalen sodelavec, navidez skrit in skromen, pa vedno odločujoč s svojimi zaključki, temelječih na veliki izkušnosti poznanja razvojnih silnic. Svojega mnenja sicer ni nikomur vsiljeval, če pa je bilo trezne zaključke braniti, pa je to storil z vso nepopustljivostjo v prepričanju svoje pravilne presoje.

Ob številnih njegovih člankih, ki smo jih brali v Ameriški Domovini, smo uživali nad njegovo stvarnostjo. Sem in tja smo njegove članke tudi po svoje presojali, sodeč, da nekoliko celo zagovarja podvige, katere mi poznamo iz koncepta komunistične dejavnosti. Mi smo včasih pozabljali, da je on komunizem bolje poznal kot mi,

Iz življenja in dogajanja v Argentini

NEMIR NARAŠČA

V veliki zmešnjavi, ki vlada trenutno v argentinskem političnem življenju, kljub vsemu stojijo jasno začrtane nekatere bistvene postavke. Ena teh je gotovo namen vlade, da v bližnji bodočnosti izpelje volitve in preda oblast svobodno izvoljenemu narodnemu vodstvu. To je pretekli teden potrdil tudi general Alcides Lopez Aufranc, poveljnik cordobske vojaške cone, eden glavnih vojaških poveljnikov in verjetno bodoči vrhovni vojaški komandant, ki bo nasledil generala Lanusse-a, ko se ta umakne. Ker so prav generala Aufranca večkrat navajali kot nasprotnika volilnega izhoda, ima to njegovo zagotovilo za opazovalce toliko večjo težo.

Drugo neovrgljivo dejstvo je, da je trenutno še vedno najmočnejša stranka v Argentini peronistična. Dejstvo je tudi, da vlada s to stranko in njenim vodstvom (vključno s samim Peronom) vodi pogovore, kako bi državo v miru pripeljali do volitev v zameno za svobodno nastopanje stranke in njenega vodje. Če je ta politika pravilna ali ne, ni tu mesta, da bi o tem razpravljali. Zapisati pa je treba, da so vladni strahovi v tem svojem prizadevanju želi lepe uspehe, in jih žanjejo vsak dan bolj, ko na političnem torišču vedno bolj nastopa zavest združenja posameznih strank v veliko fronto, ki bi določila predsedniškega kandidata, ki bi bil po volji tako peronistom, kot radikalom in drugim strankam, in seveda vladi. V kolikor se jim bo to posrečilo, bo za bodočnost Argentine storjeno precejšnje delo.

Ko pa gledamo politično pozornico, vidimo sedaj tri jasno začrtane struje. V sredi, seveda delno proti levi, bo stala tkm. FRECILINA (Frente Cívico de Liberación Nacional — Državna fronta ljudske osvoboditve), katero je predlagal Perón in jo bodo sestavljale

šavi, katerim je končno sledil Nixonov obisk v Pekingu.

Kolikor je znano, doslej niso ne v Moskvi ne v Taipeiju, prestolnici Taiwanu, napravili nobenega uradnega koraka v tej smeri. Edini stik med Čangkajskovimi silami na Taiwanu in ZSSR naj bi bil sestanek „sovjetskega državljana Viktorja Louisa, ki dela za neki britanski časopis in ima dobre stike v Moskvi in Čangkajskovim sinom Čan Čang-kuom, pred štirimi leti“. O čem sta govorila, ni bilo nikjer objavljeno. Sedaj sklepajo, da o možnosti obnove odnosov med Mosko in Taipeijem.

To vprašanje je sedaj v Taipeiju v ospredju, zlasti po Nixonovem obisku v Pekingu. Čangkajšek noče zaostajati v novi zunanje-politični igri, ki se je začela razvijati na Daljnem vzhodu in ki bo imela največje posledice prav zanj in za Taiwan. Nima pa namena prvi ponuditi svetovni roko, iz bojazni, da je ne bi sprejeli.

saj je preživljal komunistično revolucijo leta 1917 v sami Rusiji, kjer je živel vse do konca prve svetovne vojne. Po svoji stvarnosti pa je znal v potankosti razločevati med upravičenostjo gibanj po potrebi socialnih sprememb na tistih področjih, ki niso bila pod kontrolo komunistične miselnosti, ampak nujna posledica socialnih krivic in pa med komunističnim propagandnim sistemom.

Bil je zaveden Slovenec in vedno na razpolago svojemu narodu povsod koristiti, kjer le se je to dalo. Svojega slovenstva nikoli ni prikrival, nikoli in nikjer in kot takemu so mu bile včasih poverjene zelo zaupne naloge, ki so mejile na najstrožje tajnosti, katere je on, že po naravi molčeč, mogel v najvišji meri izvršiti.

Stal je na stališču stroge strankarske discipline, pa se nikdar ni odrekal potrebnih kritiki, če se je kje kaj napak postopalo.

V Jugoslaviji je gledal podobno kot dr. Krek in pred njim dr. Korošec, največ možnosti, da se naš narod ohrani vsaj v sedanjih mejah. V marsičem je obtoževal različne režime in njih način vladanja, država sama pa mu je bila vrednota, ki jo je treba spoštovati in vse storiti za njen lep razvoj.

Če se dotaknem ob tej priliki njegove presoje o čisto samostojni slovenski državi, morem reči, da on te misli načelno ni odklanjal. Po svojih

razne stranke, v končni volilni fazi vključno radikali. Na desni, v zelo liberalističnem položaju, stoji Nova Sila (Fuerza Nueva), katere mentor je inž. Alsogaray. Kljub temu da je ta politična formacija relativno nova, ji opazovalci pripisujejo precej moči. Na levi pa je tkim. ENA (Argentinsko narodno združenje), ki pa po zatrditvah njenih voditeljev nima namena predstaviti se na volitvah. Pač pa imajo namen predstavljati levo pozicijo razne manjše skupine, med temi frakcija demokristjanov, katerim načeljuje dr. Sueldo. Kaže, da jih urugvajski primer ni izučil.

Vse delovanje vlade in vsa vladna strategija sedaj sloni na tem političnem ozadju. Zaslonba politikov gre tako daleč, da z njihovo pomočjo vlada kontrolira tudi ostala področja. Primer: CGT (glavna delavska konfederacija) je pripravljala razne protestne shode. Mišljena je bila tudi daljša stavka s pouličnimi izgredi itd. Vlada ni klonila pred delavskimi zahtevami, ki so nekatere zelo pravične. Da se je sindikalno morje pomirilo, je bilo dovolj pismo iz Madrida. Peron je ukazal mir, in do konca aprila bo mir. Vsekakor je tudi Peronu več do volitev kot do delavskega zadovoljstva.

Medtem smo doživeli novo splošno devalvacijo pesa in bodo zato gotovo zopet narasle cene za uvoz.

Indijski subkontinent se povezuje

Indija in Bangladeš sta preteklo nedeljo podpisali 25 letno pogodbo o prijateljstvu in sodelovanju. Ob tej priliki sta indijska predsednica Indira Gandhi in bangladeški predsednik šejk Mujib podpisala tudi skupno izjavo, v kateri poleg drugega objavljata, da bo Bangladeš udeležen pri slehernih razgovorih in pogajanjih, ki se bodo tikali repatriacije pakistanskih vojnih ujetnikov, ki so še v indijskih taboriščih.

Indira Gandhi je za podpis prijateljske pogodbe med Indijo in Bangladešom priletela v bangladeško prestolnico Dacca, v kateri so za čas njenega bivanja organizirali najstrožje varnostne ukrepe.

Pakistanski predsednik Bhutto je medtem imel na radiu govor, v katerem sicer ni omenil podpisa pogodbe v Dacci, pa je izjavil, da „morata Pakistan in Indija živeti v miru“. Dejal je tudi, da „če bo Indira Gandhi hotela postati sestra pakistanskega ljudstva, bo morala čim prej rešiti vprašanje 90.000 pakistanskih vojnih ujetnikov“.

V skupni izjavi, ki sta jo podpisala Indira Gandhi in bangladeški predsednik šejk Mujib, Indija zagotavlja Bangladešu, da bo sodelovala z bangladeškimi oblastmi v procesih proti pakistanskim vojakom in civilistom, ki so obtoženi „vojnih zločinov, genocida in zločinov proti človeštvu v Bangladešu.“

gospodarskih zaključkih je ugotavljal, da bi vsekakor imela vse možnosti samostojnosti. Bil pa je prepričan, da so vsaki hitri prelomi v rednih razmerah zvezani s takimi žrtvami, da bi bile trenutno pretežko breme našemu človeku. Kot hladno premišljeni človek je bil uverjen, da je treba prepušiti času, da dovede do stanja, ki bo narodu najkoristnejši. Bil je prepričan, da naroda pravzaprav nihče ne more uničiti, če sam na to ne pristane. Njega je v vsem vodila misel, da je treba vse storiti, da se narod izogne vsemu, kar bi ga moglo preveč obremenjevati, brez prave potrebe in koristi.

Mislil, da je prav, če ob tej priliki spomnim še na to, da je naš dragi pokojnik bil zelo globoko veren in celo molitveni človek. Predno je šel v uredništvo Ameriške Domovine na svoje delo, je bil redek primer, da ga niste našli vsak dan v cirkvi pri Sv. Vidu, kjer je molil rožni venec in bil pri maši. Še prej, predno je pogorela cerkev sv. Frančiška na Superior Ave., pa ste ga tam našli tudi ob večerih, pri večerni maši. Iz tega duhovnega zaklada je uravnaval vse svoje delo, ne da bi v prvi vrsti sebi pridobil bogastva, kar bi po svoji sposobnosti mogel, temveč da za narodu, iz katerega je išel, na razpolago svoje izredne sposobnosti, in šele nato pride na vrsto on sam.

POGREB IVANA AVSENEKA

(Nad. s 1 str.)

bile napoti, vsem in povsod so bile spoštovane in občudovane. „To je največja pamet, kar sem jih v življenju srečal!“ — mi je samo nekaj mesecev pred svojo smrtjo izjavil dr. Miha Krek, občudovalec in zvest prijatelj g. Avseneka.

V domačem kraju je bil rajniki Ivan Avsenek poznan kot Marofarjev Janez. V Mošnjah na Gorenjskem je družinska grobnica njegovih staršev. Na kamnitem spomeniku nad grobom je vklesan napis: Marofarji zvesti slovenski zemlji. — Nemci so takoj po okupaciji zahtevali odstranitev tega napisu, ker izpričuje slovenstvo na slovenski zemlji. A Vaši svoji so spomenik ohranili, da so ga v obliki kapelice obili z deskami.

Še stoji tam spomenik z napisom: Marofarji zvesti slovenski zemlji! Spoštovani in dragi Marofarjev Janez! Prav sedaj v tem času, ko Vas tukaj polagamo v grob, se Slovenci v tujini in domovina — slovenska zemlja združujemo v skupni žalosti. Zvonovi v Vaši domači cerkvi v Mošnjah na Gorenjskem in zvonovi v cerkvi sv. Petra nad Begunjami prav sedaj v tem času tudi zvonijo v zadnje slovo zvestemu sinu slovenske zemlje. Vaši domačini in prijatelji v Sloveniji so ob žalostnem zvonjenju domačih zvonov v

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Proračun Slovenije za leto 1972 so sprejeli na seji republiškega zbora. Skupni dohodki so preračunani na 1794 milijonov dinarjev. Letošnji proračun se je zvišal v primerjavi z lanskim za 1221 milijonov dinarjev. Ta povišek je v glavnem nastal po spremembi ustave, zaradi prenosa sredstev, pravic in obveznosti neproračunske zvezne bilance; za zadnjo postavko bo republika morala dati 554 milijonov dinarjev.

CELJE — Podjetji Hmezad in Styria sta pripravili obsežen in temeljit načrt pospešene obnove hmeljišč v Sloveniji. Uredili bodo 1000 hektarjev in jih zasadili z novimi sortami slovenskega hmelja: Ahil, Apolon, Atlas in Aurora. Te sorte dajo boljše donose, razen tega je hmelj kakovostnejši in odpornjši od doslej znanih sort. Predvidoma bodo že letos zasadili z novimi sortami kakih 80 hektarjev.

LJUBLJANA — Na pobudo Društva slovenskih likovnikov, šole za oblikovanje, Pedagoške akademije, Akademije likovnih umetnikov in podjetja Intertrade so za okrasitev novega Kliničnega centra slovenski umetniki darovali 545 umetnin. Dela so sedaj razstavljena na posebni razstavi, ki sta jo pripravila akademska slikarja Boris Jesih in Franc Novinc. Iz del je mogoče slediti stopnjam razvoja slovenske umetnosti po njenih še živih članih, saj so podarili umetnine Tone Kralj, Jakac, Vidmar, Kregar, Debenjak, Mihelič in skoraj vsi, ki so začeli s svojo umetniško rastjo po vojni.

LJUBLJANA — Februarja je izšla dvojna številka revije Linguistica, ki prinaša zanimive razprave slovenskih jezikoslovcev o raznih jezikovnih težavah. Božo Vodušek razpravlja o fonemskih karakteristikah v indoevropskih jezikih; Anton Grad načena na novo vprašanje izvora imen Koseze in kosez, besedi, ki vzbujajo zanimanje zgodovinarjev in jezikoslovcev že od Luke Pintarja dalje; Milan Grošelj ocenjuje gradivo prvih dveh zvezkov Slovarja srednjeveške latinščine v Jugoslaviji, ki ga izdaja zagrebška Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti. Janez Orešnik je obdelal delo H. C. Lunta, profesorja Harvardске univerze „Poskus generativnega opisa slovenskega glagolaa“. Bojan Čoj pa v analizah predlaga nove etimologije za nekatere grške in hetske besede.

BLAD — Na letališču „Ljubljana“ so se pred kratkim sestali predstavniki

vseh slovenskih aeroklubov, dalje zastopniki letalske družbe Inex-Adria in letališča „Ljubljana“. Namen tega sestanka je bil programiranje letalskega prometa v Sloveniji. Ugotovili so, da mnoga letališča, katera upravljajo razni aeroklubi niso primerno opremljena niti registrirana, zato turističnih letal ne morejo sprejemati. Dogovorili so se, naj bi najprej poleg centralnega letališča „Ljubljana“ dokončno uredili še 14 letališč v raznih krajih Slovenije, ki bi bila primerna za pristajanje športnih pa tudi turističnih letal.

LJUBLJANA — Veliki sovjetski pianist Svjatoslav Richter je 1. marca priredil v dvorani Slovenske filharmonije koncert, ki je obsegal Schubertovo sonato v B-duru (op. posth. D 960) ter celotno verzijo R. Schumanna Simfoničnih etud.

LJUBLJANA — Na občnem zboru Rdečega križa Slovenije so za predsednika izvolili Iva Majdiča. Pri poročilih odborikov je bilo navedeno, da je lani bilo v Sloveniji 72.000 krvodajalcev.

Umrli so do 2. marca:

LJUBLJANA: Leo Bahovec, lekarinar; Marija Repanšek; Ivanka Vidrih; Edvard Ragaci, up. višji carinski inšp. Polonca Milnar r. Bogataj; Frančiška Hočevar r. Keber (80); Jožef Titan, vlakovodja; Franc Pust, up.; Ludvik Vehar; Darja Ravnihiar, višji bibliotekar; Zafija Kušar r. Hribar; Albina Zmuc r. Gomin; Janez Zaplotnik, dipl. inž.; Avgust Jurjovec, bivši trgovec (88); Marija Peteržela vd. ing.; Karolina Rupnik r. Šinkovec (85); Fani Kolkaj r. Jelovčan; Marijan Lovrenčič, električar.

RAZNI KRAJI: Josip Korošec, povodja (80), Ocizla; Vera Hafner r. Čemazar, Skofja Loka; Hinko Janša (87), Čestnjica; Franc Jošt, up. cestar, Naklo; Aleš Ocepek, Breg; s. Marija Alkvena Čadež (87), Mekinje; Jože Jelnikar (74), Laze; Branko Gornik, Nazarje; Vinko Jerman, up., Kamnik; Marija Erjavec (Antonovčeva mama), Toško čelo; Franc Kočevar, pošt. inšp. v p. Štepanja vas; Lado Kovacič, up., Maribor; Franc Trotošek, up., Dobovec; Rozika Žibret, upravnika pošte, Lesce; Marija Brozovič, Višnja gora; Stane Lap, bančni ur., Litija; Viktor Sviga, delavec, Trbovlje; Lovro Bertonec, up., Radovljica; Janez Susman (90), pos. in gost., Strahomer pod Krnom; Otmar Lavrenčič, up., Vič; Karol Pačič, Grosuplje; Karolina Schoenberger r. Kozole, Celje; Karolina Kerstein r. Balanč (81), Kranj; Franc Varl, Kamnna gorica; Marija Pohar r. Kuk (74), Kočevje; Leopold Čmak, Polzela; Milan Volaj, Zvirče; Ana Opara (8), Dob pri Domžalah; Anči Stražisar, Verd; Marija Virant r. Jere (86), por., Pance.

Občni zbor društva „Zedinjena Slovenija“

Vsako leto društveni občni zbor predstavlja trenutek postoja, pogleda nazaj, in pa načrtanje bodočega dela. Tudi letos je naše osrednje društvo Zedinjena Slovenija sklicala svoj redni občni zbor, ki je bil v nedeljo, 19. t. m., v prostorih Slovenske hiše.

Začel se je v mali dvorani nekoliko po 10.30. Otvoril ga je predsednik Božo Stariha, ki je najprej pozdravil navzoče, ugotovil sklepčnost občnega zbora, nato pa za overovatelja zapisnika predlagal g. S. Batagelja in B. Urbančiča, kar so navzoči soglasno potrdili.

Po spominu umrlih članov, katere so navzoči počastili z enominutnim molkom, so bila s ploskanjem sprejeta pozdravna pisma, ki so bila z občnega zbora poslana predsedniku države gen. A. Lanusse-u, argentinskemu primasu kard. A. Caggianu in predsedniku Narodnega odbora g. Milošu Staretu.

Sledila so poročila Izvršnega odbora društva. Najprej je svoje poročilo podal predsednik Božo Stariha. V kratkem referatu je povzel celotno delovanje organizacije in se ustavljal zlasti pri stikih z argentinsko javnostjo, društvenih prireditvah, pa še na organizacijskem polju, o odnosih do drugih organizacij in končno omenil še finančno vprašanje društva. Omenil je, da je lani pristopilo 60 novih članov.

Za njim je podal pregled čez delovanje društva njegov tajnik Vilko Cuderman, ki je v kratkih, a jedrnatih orisih prikazal nekatere glavne otenke delovanja v organizaciji.

Blagajnik Franc Pergar je predložil denarno stanje društva. Referiral dohodke in izdatke v preteklem letu in njih posamezne otenke. Iz poročila je bilo razvidno finančno delovanje. Prebitek znaša 1.057,54 pesov ley.

Obširno poročilo o delovanju društva je podal šolski referent Franc Vitrih, ki je orisal celotno stanje naših šol, o učnih močeh v posameznih tečajih, številu otrok in sploh o celotnem velikem opravljenem delu.

O delovanju srednješolskega tečaja je poročala ga. Pavlina Dobovškova in nakazala stanje v tečaju, število dijakov in posameznih letnikov, pa profesorje, ki v njem delujejo.

Kulturni referent arh. Jure Vombberger je člane seznanil z delovanjem društva na prosvetnem polju. Omenjal kulturne večere, proslave, ki jih je društvo organiziralo, pa radijsko uro in društveno knjižnico.

Ing. Jernej Dobovšek pa je kot mladinski referent nakazal delo društva na tem področju, kjer organizacija sodeluje z mladino in ji s svoje strani skuša čimbolj pomagati.

Ob koncu je g. notar Alojzij Šonc kot predsednik nadzornega odbora podal svoje poročilo in predlagal, da se odboru da razrešnica, kar so navzoči člani potrdili z odobravanjem.

Povišanje članarine

Posebna točka tega občnega zbora je predlog posebne komisije, po katerem naj bi se društvena članarina povišala. Predlog se glasi takole:

Upravni odbor društva „Zedinjena Slovenija“ predlaga občnemu zboru sledeč povišek mesečnih prispevkov: samci \$ 2.— (dosedaj 1), zakonci brez otrok \$ 2.60 (dosedaj 1.30), družina z otroki \$ 3 (dosedaj 1.60). Osebe, ki plačujejo samo posmrtninski prispevek \$ 0.50 (dosedaj 0.30). Istočasno se poviša posmrtninska podpora na \$ 500.— (dosedaj 250).

Svojem umrlega člana ali članice, ki plačuje polno članarino, se izplača podpora v znesku \$ 500.—. Družini za umrlega otroka, ki je prijavljen, se izplača podpora v znesku \$ 250.—. Svojem člana ali članice, ki plačuje samo posmrtninski prispevek \$ 250.—.

Novi članski prispevki stopijo v veljavo z dnem, ki ga določi občni zbor, to je 1. januarja 1972.

Posmrtninska podpora v znesku 500 pesov se izplača svojem umrlega člana, če je ta na dan smrti imel poravnano članarino; v slučaju pa, da je imel poravnano staro članarino se izplača \$ 250.—.

Opozarjamo družine, da prijavijo vsakega otroka, ker s prijavo enega samega niso avtomatično prijavljeni vsi.

Za novorojence velja šestmesečna karenčna doba od dneva prijave in ne od dneva rojstva.

Člani in članice, ki plačujejo samo posmrtninski prispevek in žele, da so svoji deležni posmrtninske podpore \$ 500.— morajo plačevati celotno članarino od dneva, ki ga določi občni zbor za vse člane.

Po prebrnem predlogu se je razvila debata zlasti glede položaja članov, ki plačujejo samo posmrtninski prispevek. Po precej živahni izmenjavi mnenj je občni zbor potrdil predlog o zvišanju članarini, vendar je poveril odbor, da v posameznih slučajih ukrene po svojem presodku glede članov, ki plačujejo samo posmrtninski prispevek.

Po tem sklepu so bile na programu slučajnosti. Ker noben navzočih članov ni imel posebnega predloga ali vprašanja, je predsednik Božo Stariha zaključil občni zbor. Naj omenimo, da po sedanjih društvenih pravilih traja obdobje doba dve leti in zato na občnem zboru ni bilo volitev.

Vsak teden ena

MELANHOLIJA

Oton Župančič

*Med rožami, ki ne rasto pri nas,
sem videl polzasenčen, tih obraz.*

*Kot da ni vedel zame, jaz ne zanj...
a bilo je med nama polno sanj.*

*Kot mavrica nevidna vzpel se most
je med menoj in njo, da je skrivnost
lahko hodila med menoj in njo,
o, kot bridkost s povešeno glavo.*

*In vrča njenega napoj je bil,
kot da bi žerjavico mi v srce lil.*

*In spomnil sem se, da je davno ni,
da veter ji čez daljni grob šumi.*

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

20. marca 1952. št. 10.

OB DESETLETNICI SMRTI
AKADEMIKOV FRANCA ŽUPCA
IN JAROSLAVA KIKLJA

Deset let je minulo, ko so po ljubljanskih ulicah odjeknili smrtnosni strelji proti dvema zavednima in odličnima katoliškima akademikoma. 16. marca 1942 je položil svoje mlado življenje na oltar katolicizma akademik Franc Župec, dva dni pozneje, 18. marca pa Jaroslav Kikelj.

Slovenski protikomunisti, ki so bili priče divjanju komunistične partije na slovenskih tleh, se niso začudili ob novi strahotni izgubi dveh idealnih mladeničev, saj drugačnega postopka KPS po svoji že krvavi tradiciji ni mogla podvzeti proti organiziranju slovenske protikomunistične akademske mladine. Toda s tem zločinskim umorom ni mogla prestrašiti slovenskih protikomunističnih akademskih vrst, da se ne bi organizirale v strnjeno fronto proti rdeči duhovni tiraniji, ki je nameravala vkletni v svoje brezbožne in nenarodne idejne okove zavedni slovenski duh, ki je preveval naš inteligenčni naraščaj. Življenjska žrtev Župca in Kiklja je pritisnila pečat narodne in verske zavednosti slovenskim protikomunističnim akademikom in tlakovala s krvavimi kapljami pot k dosegi idealov, ki so bili vedno sveti slovenskemu narodu.

IZ UREDNIŠTVA

V prejšnji številki našega lista se je ponovno vrnilo nekaj napak. Prosimo cenjene bralce, da jih po svoji uvidnosti popravijo. Hvala!

Slovenska KP v Ljubljani

KRUTA STVARNOST

V prejšnjih številkah našega tednika smo v nadaljevanju objavljali Informacijo o osnovnih statističnih podatkih in gibanju članstva Zveze komunistov (KP) v Ljubljani, ki jo je kot strogo zaupno zadevo sestavil za slovensko partijsko vodstvo Gojko Stanič. Naši bralci so si mogli iz poročila ustvariti zanesljivo sliko stanja v slovenski KP, predvsem o razmerah, ki vlada med komunisti v slovenski prestolnici, se pravi, v središču partijskega delovanja.

Če za koga, si komunisti zase pripravljajo čim bolj zanesljive podatke in preglede o stanju v lastnih vrstah, in to toliko bolj, ker so povsod, tudi v državah, ki jim vlada, v manjšini. Ker se partijska vodstva zavedajo, da so partije manjšinske stranke, ne prepuščajo politično-organizacijskih zadev slučaju, temveč proučujejo stvarnost, kakršna je, pa naj bo zanje še tako kruta. Prav zato se je doslej večini komunističnih partij posrečilo obdržati se na oblasti, kjerkoli so se dokopale do nje.

Obenem z zgoraj omenjeno strogo zaupno informacijo o stanju KP v Ljubljani smo dobili od doma tudi obilico poročil in dokumentov, ki jih partijski organi v tajništvo Skupščine SR Slovenije sestavljajo za informiranje vodilnih funkcionarjev slovenskega komunističnega parlamenta v Ljubljani.

Dokumentacijska služba „sekretariata“ (v komunističnem izrazoslovju, ki s tujkami tako pači slovenščino) SR Slovenije pripravlja razmnoženo Tedenski pregled važnejšega dokumenti-

ranega gradiva, iz katerega je razviden več ali manj točen položaj razmer, v katerih se razvija življenje ne samo v Sloveniji, temveč po vsej državi.

Poleg tega Tedenskega pregleda tajništvo Skupščine SR Slovenije pripravlja v razmnoženini za partijske funkcionarje številne statistike s komentarji (vse s partijskega vidika) o poteku npr. zunanje trgovine SR Slovenije in njenem deležu v sklopu celotnega jugoslovanskega izvoza in uvoza, o gibanju osebnih dohodkov slovenskega prebivalstva, o stanju v kmetijstvu, pravosodju, tisku itd. Predvsem pa partijo zanima dejansko stanje v lastnih vrstah ter zato neprestano vzdržuje kolikor mogoče točen pregled o številu in spremembah članstva v partiji.

V gradivu, ki smo ga v fotokopijah dobili od doma, je tudi kompletna

STATISTIKA O ŠTEVILU IN SPREMEMBAH ČLANSTVA ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE V LJUBLJANI ki se nanaša na stanje v partiji v slovenski prestolnici v drugi polovici leta 1968. Dasi se podatki nanašajo na stanje, ki je v partijskih vrstah vladalo julija 1968, si iz njih lahko ustvarimo tudi zanesljivo sliko o današnjih razmerah v Ljubljani, ki se razlikujejo od prejšnjih v toliko, da so za partijo še veliko slabše, kakor so bile tiste, o katerih govori statistika, ki jo imamo pri roki.

Nekaj zanimivih podatkov iz te partijske statistike:

Ljubljana je imela julija 1968 242.000 prebivalcev, od katerih je bilo partij-

cev 15.310, se pravi komaj 6% ljubljanskega prebivalstva. V pojem "Ljubljana" štejejo v tej statistiki tudi vsa

okoljska naselja, kakor so Medvode, Vič-Rudnik, Črnuče, Šentvid, Polje, Brezovica itd., to je „veliko Ljubljano“

SKUPŠČINA SR SLOVENIJE
Dokumentacijska služba

ŠTEVILKA 119
26.7.1968

TEDENSKI PREGLED VAŽNEJŠEGA DOKUMENTIRANEGA GRADIVA

Priloga: Osební dohodki po kvalifikacijah

KAZALO

Banke	10486, 10495
Carine	10488
Časopisna dejavnost	10481
Delitev dohodka	10493, 10497
Devize	10485, 10492, 10496
Družbeno-politični sistem	10482
Inšpekcijske službe	10494
Kadri	10484
Kapital	10486
Kmetijstvo	10490
Podjetja	10483
Pravosodje	10489
Rotacija	10484
Sredstva federacije	10491
Tisk	10481
Zdravstvena služba	10487
Zunanja trgovina	10486
Zveza komunistov	10482

Naslovna stran Tedenskega pregleda važnejšega dokumentiranega gradiva, ki ga pripravlja tajništvo skupščine SR Slovenije za funkcionarje slovenskega komunističnega parlamenta v Ljubljani

To partijsko članstvo se neprestano krči. Iz podatkov je razvidno, da je bilo v Ljubljani 1. 1. 1967 155.896 partijcev, a se je njih število do 31. 12. 1967 skrčilo za 4%. Partijce ne pobira samo smrt, temveč tvorijo večino krčenja „samovoljni izstopi“, za njimi „izključitve“. Res je, da z izključitvami partija skuša ohranjati čim boljši partijski kader, obenem pa je tudi res, da samovoljni odstopi odsevajo nezadovoljstvo nad partijo kot tako na eni in nad partijskim vodstvom na drugi strani.

Krčenje števila partijcev v Ljubljani se neprestano nadaljuje ter smatrajo odstotek, ki se letno giblje med 4% in 5%, za nevarno visok.

Svojo statistiko je partija v Ljubljani razdelila v tri dele: 1. zaposleni v družbenem sektorju, 2. zaposleni v zasebnem sektorju in 3. člani ZK izven dejavnosti.

DRUŽBENI SEKTOR

V družbenem sektorju (industrija, rudarstvo, kmetijstvo, gozdarstvo, gradbeništvo, promet in zveze, trgovina, gostinstvo in turizem, obrt, stanovanjska in komunalna dejavnost, banke, hranilnice, loterija, kultura, prosveta, znanost, umetnost in fizkultura (telesna vzgoja), zdravstvo in socialno varovanje ter dejavnost družbenih in državnih organov) je od vseh 112.000 Ljubljančanov v tem sektorju samo 11% partijcev.

Zanimivo je, da je največji odstotek partijcev v ključnih dejavnostih: industrija in rudarstvo 8%, promet 13%, trgovina, gostinstvo in turizem 9%, stanovanjska dejavnost 9%, banke, lote-

(Nad. na 4. str.)

Zvezna občna zbora SFZ-SDO

V nedeljo 19. marca so se zbrali v Slovenski hiši delegati oz. delegatinje odsekov in krožkov SFZ in SDO iz osmih krajev Velikega Buenos Airesa — s svojimi volilci oz. volilkami, da izvolijo nova zvezna odbora za leto 1972.

Ob 9.30 je bila v Slovenski kapeli sv. maša, nakar sta sledila zvezna občna zbora v veliki dvorani Slovenske hiše.

Slovenska dekleška organizacija

Občni zbor se je začel z molitvijo. Sledila so poročila krožkov po povabilu predsednice SDO. Spoznalo se je lahko pri jasnih poročilih uspešno delovanje organizacije v preteklem letu. Nato je podala pregled dela tajnica, blagajničarka in kulturna ter športna referentka. Vsi navzoči so potrdili z navdušenim ploskanjem zadovoljiva in pozitivna poročila. Tudi predsednica

Pavla Andrejak je nakazala opravljeno delo v pretekli dobi in se zahvalila za priznanje in sodelovanje odbora. Gospod dr. Alojzij Stare je podal duhovno misel in polagal važnost na delovanje v novem letu. Vzodbujal je k sodelovanju in nesebičnemu delu.

Sledile so volitve. Novoizvoljeni odbor je sledeči: predsednica: Ana Marija Klanjšček; tajnica: Andreja Dolinar; blagajničarka: Nevenka Vidmar; kulturna referentka: Zorka Gris; športna referentka: Marija Urbančič; gospodinj: Metka Urbančič in Mici Korošec.

Nova predsednica se je zahvalila in prosila vse navzoče za sodelovanje. Po kratkem pogovoru se je zaključil občni zbor z molitvijo.

Slovenski fantovska zveza

Občni zbor se je začel z molitvijo. Predsednik Mihael Stariha je nato po-

zdravil vse navzoče in povabil bivšega predsednika Cirila Jana za zapisnikarja. Takoj je dr. Alojzij Stare nakazal važnost skupnega dela odsekov z zveznim odborom. Vzodbujal je k vztrajnosti, odgovornosti in resnosti pri delu v novem letu. Sledila so poročila odsekov, ki so bila kratka, a sprejeta z močnim aplavzom. V bežnih obri- sih so poročali tudi tajnik, blagajničar, kulturni in športni referent. Potrebno je bilo opozoriti na pomankanje večjega kulturnega dela in na nekatere pomankljivosti pri športu.

Najbolj jase in jedernat je bil govor preds. Stariha, ki je poudaril važnost na enotnost SFZ in prosil za večje sodelovanje pri delu zveze s strani odsekov. Omenil je važnost idealizma pri mladini in nazadnje izrekel zahvalo duhovnemu vodju dr. Stareu, odboru in vsem, ki so na katerikoli način pripomogli pri delu SFZ. Nato je prosil za razrešnico, ki je bila sprejeta z aplavzom.

Takoj se je razvil razgovor o nekaterih problemih pri športu, ki so prišli do jasnih zaključkov.

Po končanih volitvah je bil izvoljen za novega predsednika SFZ Pavel Fajdiga ml., ki je bil sprejet z močnim aplavzom.

Delegati so bili — za Adrogué: Marian Grohar; za Berazategui: Marjan Habič; za Carapachay: France Korošec; za Morón: Pavel Fajdiga ml.; za San Justo: Janez Belič; za San Martín: Jože Skale in za Slovensko vas Janez Gris.

Novi predsednik se je zahvalil za zaupanje in prošil vse skupaj za sodelovanje — skupno z novim odborom, ki bo končno sestavljen na prvi zvezni seji.

Novi predsednik Pavel Fajdiga, v katerem je bilo videti veliko navdušenja za delo, je zaključil občni zbor z molitvijo.

J. R.

PO ŠPORTNEM SVETU

Na 4. tekmovalju za pokal gimnastike v Slovenskih Konjicah je zmagala Zagrebčanka Havelka, na drugo mesto se je uvrstila Ljubljanka Marija Težak. Številno občinstvo je zelo navijalo za 12-letno Novomeščanko Majko Dokl, ki se je uvrstila na peto mesto.

Na zadnjem tekmovalju za svetovni pokal v snuku, ki je bilo 26. februarja v Crystal Mountain (ZDA), je med moškimi zmagal olimpijski prvak Švica Russi, pri damah pa Avstrijka Proellova, lanska svetovna prvakinja. Kljub zmagi se je Russi uvrstil šele na 6. mesto v vrstnem redu za svetovni pokal. Zmagal je namreč Francoz Augert s 114 točkami, Proellova pa je tudi letos prvakinja med damami.

OBVESTILA

SOBOTA, 25. marca 1972:

Redni občni zbor Kreditne zadruge „Sloga“, v društvenih prostorih, Bartolomé Mitre 97, Ramos Mejia.

Zveza slovenskih mater in žena obvešča, da je mesečni sestanek s predavanjem dr. Filipa Zaklja: Rožmanov pomen v sodobnosti, predstavljen na četrtek, 23. marca, ob 20 v Slovenski hiši. Na predavanju vabljeni ne samo žene, ampak tudi moške in mladina.

NEDELJA, 26. marca 1972:

V Slomškovem domu v Ramos Mejia blagoslov oljk in velikonočnih butaric, procesija po vrtu doma in sv. maša.

V Domu v San Martinu po sv. maši sestanek krajevnega krožka SDO.

V Domu v Carapachayu skupno kosilo.

SRFIDA, 29. marca 1972:

V Slovenski hiši ob 19.30 seja mlajše skupine vaditeljev.

SOBOTA, 1. aprila 1972:

Ob 15. blagoslov velikonočnih jedil pri znamenju v Slomškovem domu.

NEDELJA, 2. aprila 1972:

V Domu v San Martinu po maši velikonočni zajtrk.

V Slomškovem domu slovenska Velika noč. Ob 17. velikonočni program (petje in recitacije) nato vstajenska sv. maša.

NEDELJA, 16. aprila 1972:

V Domu v San Martinu enajsta obletnica blagoslovitve.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración: Ramón Falcón 4158, Buenos Aires

T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,

dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj

in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)

FRANCISCO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.086.173

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1972: za Argentino \$ 5.500.— Pri pošiljanju po pošti \$ 5.700.— ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

DRUSTVENI OGLASNIK

Solske spremembe: G. Aleksander Pirc, ki je 14 let neutrudno vodil slovensko šolo Josipa Jurčiča v Carapachayu, je zaradi službenih ovir moral to delo opustiti. Zedinjena Slovenija se mu iskreno zahvaljuje za ves njegov trud in požrtvovalnost!

Prav tako g. Marjan Schifferer, ki je zadnja leta vodil slovensko šolo škofa A. M. Slomška v Ramos Mejiji, zaradi prezaoposlenosti ne more več tega dela nadaljevati. Tudi njemu iskrena zahvala za vse opravljeno delo!

Slovensko šolo v Crapachayu je za tekoče leto prevzela gospa Majda Žitnik-Markeževa in Slomškovo šolo gospa Helena Zupan-Malovrhova.

Slovenski dan bo na belo nedeljo, 9. aprila, na Pristavi v Castelarju. — Prosimo gospe in gospodične za pecevo! Seja Medorganizacijskega sveta bo 24. marca ob 20 v prostorih ZS.

Solska seja učiteljskega sveta ZS bo v četrtek, 6. aprila, ob 20.

SLOVENCIV ARGENTINI

BUENOS AIRES

Osebnosti vesti:

Krsti: V župnijski cerkvi Echeverría, Ezeiza je bil krščen Janez Martin Skvarča, sin ing. Jureta in ge. Silvie roj. Jure. Rožovalca sta gđ. Lidija Buda in Peter Skvarča.

V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi v Lanusu je bila krščena Adriana Silvija Zazula, hči Ivana in Pavle roj. Petek. Krstil je g. Janez Petek CM. Srečnim staršem naše čestitke.

† Janez Kržišnik

V ponedeljek, 20. t. m., popoldan je umrl v 82 letu starosti bivši okrajni šolski nadzornik Janez Kržišnik. Prej kratkim smo praznovali njegovo žalostno poroko z lepo slovesnostjo pri sv. maši v njegovi hiši v ulici Pino 442, Ramos Mejia. Spominjali njegovega dela v slovenski in drugih krajih v Sloveniji in končno kot nadzornika za okraj škofja Loka, kjer je med vojno opravljal važno delo varuša kulturno zgodovinskih pomembnosti. Kot tak je rešil, da ne zide zlate oltarje z dražgoške cerkve, da jih niso Nemci razstrelili skupno z vsemi poslopji tragičnih Dražgoš. Zda so ti oltarji hranjeni v škofjeloškem muzeju. L. 1945 je bil izgnan iz Slovenije, ter mu je v skupini z družino pisatelja Mauserja preko Madžarske prešla nevarnost, da pade v sovjetsko ujetništvo. Rešil se je na Koroško, kjer je doma njegova žena g. Marija roj. Loesch. Od tam je prišel v Argentino, kjer je bil od vsega početka do vpokojitve organist in cerkvenik v cerkvi v Ramos Mejiji, kjer je takrat služboval njegov velik prijatelj pokojni župnik Janez Kalan. Zda je živel v pokoju v hiši sina Antona. Imel je veliko družino, deseterico sinov in hčera, od katerih so v Argentini trije sinovi Anton, Jože in Jure. Ostali pa so v Angliji in v Sloveniji. Ima tudi 24 vnukov in dva pravnuka. Vsem tem izražamo sožalje.

zlasti pa gospe, ki mu je bila zvesta družica vseh petdeset let. Pokopan je v Moronu.

CORDOBA

† Jože Pečarič

V Córdoba je umrl g. Jože Pečarič. Pokojni je bil rojen v Beli Krajini 10. marca leta 1906. Umrl je dne 16. marca v bolnišnici San Roque v Córdoba, kjer je bil že dalje časa interniran. Na pokopališče San Jeronimo smo ga na njegovi zadnji poti spremili v petek, dne 17. marca 1972.

Pokojni Jože je bil med sorojaki zelo priljubljen ter je do konca ostal zvest načelom, zaradi katerih je leta 1945 zapustil domovino in odšel na tuje — ne kruha, temveč svobode iskati.

Sedaj se je v večnosti združil s svojo ženo, katero so neke v belekranjskih gozdovih leta 1942 umorili partizani, da nikoli ni zvedel za njen grob. Naj mu bo lahka tuja zemlja!

SAN JUSTO

Občni zbor SDO

V petek, 10. marca, smo se deklela iz San Justa zbrale v Našem domu. Po začetni molitvi nam je g. dr. Stare, naš duhovni vodja, dal nekaj navodil in vzpodbude za delovno leto, ki ga pričenjamo. Pod vodstvom predsednice Zalke Trpin se je poročalo o izvršenem delu v preteklem letu. Kljub pomankljivostim je bilo veliko pozitivnega: seje, sestanki, šport, odbojka, sodelovanje pri domačih prireditvah, pri skupnem mladinskem festivalu, in naš dobro uspehi mladinski festival.

Sledile so volitve novega odbora. Ta je sledeči: predsednica Metka Trpin, podpredsednica Irena Smrdelj, tajnica Alenka Belič, blagajničarka Marija Krajnik, kulturna ref. Marta Malovrh, delegatinja za centralni odbor Metka Urbančič.

tijo — hvala Bogu! — porazna. Še slabše so za partijo razmere med dijaki srednjih šol: med 4.000 dijakov je samo 69 partijcev. Gospodinj, računa partija, je v Ljubljani 20.000, med njimi jih je v partiji 511. Pod rubriko „ostalo“ partijska statistika navaja 41 partijcev.

KVALIFIKACIJSKI PREGLED

Po kvalifikacijah (stopnja strokovne izobrazbe) in strokah pa je v Ljubljani v družbenem sektorju:

Od 64.000 delavcev samo 8% partijcev (3.762), medtem ko je med Ljubljanci z visoko izobrazbo (10.317) 1.999 partijcev (19%), z višjo izobrazbo (4.132) 1.163 partijcev (28%) in s srednjo izobrazbo (19.762) 3.448 partijcev (17%). Med visoko izobraženimi Ljubljanci je v partiji največ inženirjev (455), sledijo jim pravniki (377), profesorji (262), ekonomisti (173), zdravniki in stomatologi (162) in drugi. Med partijci z višjo izobrazbo je največ tkim. predmetnih učiteljev (202), s srednjo izobrazbo pa tehnikov (745) ter učiteljev (412). Nizko izobraženih Ljubljancev je 13.000, med njimi 13% partijcev (1.787).

STAROST

Starost ljubljanskega prebivalstva, nepartijskega in partijskega da je naslednja:

Ljubljancev, ki so stari od 18 do 20 let, je v partiji samo 0,9%; od 21 do 25 let: 3%; od 26 do 40 let: 9%; od 41 do 55 let: 18% in od 56 let naprej: 7%.

Partija mladine nima. Največ je partijcev med Ljubljanci, ki so že zavestno doživljali okupacijo in revolucijo v drugi svetovni vojni, se pravi med tistimi, ki so stari nad 40 let.

Slovenska velika noč v Slomškovem domu

CVETNA NEDELJA: ob 9.— blagoslov oljk in butaric, procesija po vrtu in sv. maša.

VELIKA SOBOTA: ob 14.30 blagoslov velikonočnih jedil pri znamenju.

VELIKA NEDELJA: Popoldne ob 18

1. Velikonočni program z recitacijo in petjem najlepših velikonočnih pesmi.

2. Slovesna vstajenska sv. maša.

Slovenski dom v CARAPACHAYU

bo pripravil

skupno kosilo na cvetno nedeljo

26. marca 1972

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

Dr. Tone Žužek ADVOKAT

Uraduje od 17.30 do 19.30. Ponedeljek, sredo, petek

Lavalle 2331, p. 5. of. 10

T. E. 47-4852

Z marcem, ko se v Argentini nehajo počitnice in se začnejo priprave za šolsko leto, je izšla tudi prva številka novega letnika „Mladinske vezi“, revije mladih, za mlade, ki izhaja v Buenos Airesu in povezuje študirajočo in delavsko mladino v Argentini. Je to že šestnajsti letnik revije, kar gotovo predstavlja velik uspeh, tako za sedanje sodelavce, kakor za tiste, ki so jo pred toliko leti začeli, in one, ki so jo v vmesnem času izdajali.

Reviji želimo veliko uspeha, obenem pa ponatiskujemo njen zanimiv uvodnik.

Nov letnik pričenjamo. Letos že šestnajsti.

Vedno začnemo z navdušenjem, zagonom in voljo. Tudi letos. Bog daj, da bi tako tudi končali. Tudi od nas je odvisno. Od urednikov, da preskrbimo material. Od mladih piscev, da kaj napišejo. Od vseh Slovencev, posebno argentinskih, da se naročijo in preberejo, kar mladi napišejo. Ni vse dobro, vendar naredimo vse, da bi številke dobro izpadle.

Zelo malo je piscev v MV, ki jim svinčnik kar sam postavlja misli na papir. Večinoma se moramo precej potruditi, da kaj napišejo. Če mi to zmoremo, zmorejo tudi drugi. In vendar na srečo je mladih Slovencev tu v Argentini precej. Zakaj ne bi vsak en-

krat poizkusil kaj napisati? Vsakovrstne teme pridejo v poštev: leposlovni, miselni članki, humoristično gradivo.

Poročila mladinskih organizacij in prireditvev so tudi važna, saj so dokumenti, ki bodo ostali še dolgo let in iz katerih se bo razbralo, kaj je in česa ni naredila mladina. In ravno poročila je tako težko dobiti. Če pogledamo lanske letnik, bi lahko razbrali, da so odseki le v dveh ali treh okrajih, v resnici so pa kar v osmih.

Emigracijo ohraniti pri življenju je mogoče le, če je njen jezik živ. Tudi drugi faktorji so važni, vendar je materina beseda najmočnejša. Da jo pa ohranimo, moramo bratji, spoznavati nove izraze. Pisanje je pa tisti del procesa, ki utrdi v spomin kar smo brali.

Če hočemo, da bo naš mesečnik še izhajal, pišimo. Ko bi prišlo do položaja, da bi morali objavljati dvojezične članke, bi morali MV ukiniti. To bi pomenilo, da smo se tako pomešali med tukajšnjim narodom, da smo izgubili čut za materino besedo. Upamo, da tega še dolgo let ne bo potrebno storiti.

Zato naj še vnaprej velja dolgoletni slogan:

ČE SI MLAD, PIŠI V „MLADINSKO VEZ“.

„Če si mlad...“

SLOVENSKA KP V LJUBLJANI

(Nad. s 3. str.)

rija 14% (!), kultura, prosveta 16% (!), v dejavnosti družbenih in državnih organov, kamor spadata tajna in uniformirana policija pa seveda kar 73%.

ZASEBNI SEKTOR

V zasebnem sektorju (kmetje, advokati, umetniki, obrtniki, delavci in vajenci pri zasebnih obrtnikih) je od 11.563 Ljubljancev v tem sektorju komaj 360 partijcev, se pravi 3%. Največ je partijcev med advokati, umetniki in ostalimi svobodnimi poklici, (ki jih je v Ljubljani 411) in sicer 27, se pravi 7%. Med zasebnimi obrtniki (3.159) je komaj 56 partijcev (2%), med delavci in vajenci pri zasebnih obrtnikih, ki jih je 4.797 pa je partijcev 13 (3%). Komunistični režim zasebni sektor omejuje na najožji prostor in partijcev v njem skoro ni. Še tako majhen odstotek med kmeti je težko razumljiv, prav tako med zasebnimi obrtniki. Advokati in umetniki, ki so člani partije (7%), so večinoma ljudje brez hrbenice, ker bi sicer v poklicu, ki je izrazito svobodnjaški, ne mogli služiti sistemu, ki zatira osebo svobodo.

IZVEN DRUŽBENE DEJAVNOSTI

V tretji sektor (člani ZK izven dejavnosti) spadajo univerzitetni študentje, dijaki srednjih šol, gospodinjje, upokojenci, invalidi in „ostalo“ (potepuhi, heroji?).

Partija v statistiki ne pove niti približnega števila študentov na ljubljanski univerzi, pač pa zapiše, da je partijcev med njimi samo 181. Če vemo, da je na ljubljanski univerzi več tisoč študentov, potem je številka 181 za par-